

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 egzemplarzu (szer. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 egzemplarzach (szer. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok III.

Nr. 181.

Kraków, wtorek 5 sierpnia 1941 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję reklamy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączona zostanie znaczka pocztowa na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł. z odnośnikiem do domu 5 Zł. Na prowincji dopłata poła Kouto czekowe: Warszawa 658

10.000 jeńców sowieckich wzięto do niewoli.

Skuteczne naloty na Moskwę. — Zatopienie 6 brytyjskich okrętów handlowych. — Bombardowanie Aleksandrii.

Z głównej kwatery Wodza, 3 sierpnia. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje:

Na Ukrainie szybkie formacje niemieckie wdarły się głęboko w ruchy odwrotowe nieprzyjaciela. W odległości 256 km na południe od Kijowa toczy się duża wielka bitwa wyniszczająca.

Na wschód od Smoleńska otoczone dywizje sowieckie zostały jeszcze ciśniej ściskane.

Samoloty bojowe bombardowały ostatniej nocy z dobrym rezultatem zakłady zaopatrzeniowe i wojskowe urządzenia w Moskwie, jak również ważne punkty węzłowe kolejowe nad górną Wołgą oraz na południowej Ukrainie.

W walce przeciwko Wielkiej Brytanii lotnictwo zatopilo ostatniej nocy u wschodniego wybrzeża szkockiego dwa okręty handlowe w tym jeden okręt-cysterna łącznej pojemności 16.000 ton i uszkodzili jeden dalszy frachtowiec jak również jedną łódź strażniczą. Dalsze skuteczne ataki powietrzne kierowane były na urządzenia portowe na wschodnim wybrzeżu Szkocji i w Anglii południowo-zachodniej, jak również na pewne lotniska.

Samoloty, które za dnia były użyte do zbrojnego wywiadu, trafiły ciężko na wschód od wysp Faroe większy okręt handlowy i uzyskały celne trafienia bombami w obóz barakowy pod Holy-Island. Jedna z łodzi strażniczych zestrzeliła jeden brytyjski samolot bojowy.

Nieprzyjaciel nie dokonywał nalołów na teren Rzeszy ani w dzień, ani w nocy.

*

Z Głównej Kwatery Adolfa Hitlera. — VII. Naczelna Komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w niedzielę, dnia 3 sierpnia co następuje:

Podczas zniszczenia nieprzyjacielskich oddziałów na zachód od jeziora Pejpus wzięto do niewoli okragło 10.000 jeńców oraz zdobyto wielką ilość czołgów, armat i inny sprzęt wojenny.

Na pozostałych odcinkach frontu wchodzącej operacji przebiegają w dalszym ciągu pomyślnie.

Znaczniejsze eskadry bojowe bombardowały w ciągu ostatniej nocy z dobrym wynikiem obiekty wojskowe w Moskwie.

W walce przeciwko brytyjskiej żegludze zaopatrzeniowej odniosło lotnictwo w ciągu dnia wczorajszego oraz ubiegłej nocy szczególnie poważne sukcesy. Zniszczyło ono u wschodnich wybrzeży brytyjskich z posterod silnie strzeżonego transportu konwojowanego 6 okrętów handlowych pomiędzy niemi 2 statki-cysterny o łącznej pojemności 40.000 ton oraz uszkodziło poważnie jeden większy transportowiec. W pobliżu wysp Owczych (Faroe) celnymi bombami zapalono jeden okręt handlowy.

Skuteczne ataki niemieckich samolotów bojowych skierowane były w ciągu ostatniej nocy na różne lotniska wyspy brytyjskiej.

U wybrzeży holenderskich zestrzeliły dwie łodzie strażnicze po jednym brytyjskim samolocie bojowym.

Brytyjska baza morska Aleksandria została w nocy na 2 sierpnia bombardowana przez niemieckie samoloty bojowe.

Brytyjskie samoloty bojowe zrzucały w ciągu ostatniej nocy w kilku miejscowościach północno-zachodnich i północnych Niemiec nieznaną ilość bomb rozpryskowych i zapalających. Słabe sily dotarły aż do Berlina. Wskutek obrony przeciwlotniczej tylko pojedyncze samoloty osiągnęły centrum miasta. Ludność cywilna poniosła pewne straty. Zestrzelono 3 brytyjskie samoloty bojowe.

1000 zwycięstw powietrznych eskadry myśliwskiej „Trautloft“.

Berlin, 4 sierpnia. Eskadra myśliwska, stojąca pod dowództwem majora Trautlofta, która jeszcze w dniu 18 lipca zameldowała o zestrzeleniu przez siebie 500-tnego samolotu nieprzyjacielskiego na froncie wschodnim, uzyskala w dniu 1 sierpnia 1941 r. tysięczne zwycięstwo po-

wietrzne, podwyższając w ten sposób ilość zestrzelonych przez siebie maszyn na froncie wschodnim do 621.

Obiekty wojsk. nad kanałem Sueskim pod gradem bomb.

Berlin, 4 sierpnia. W nocy na 1 sierpnia lotnictwo niemieckie zaatakowało poraz słodny w ciągu ostatnich trzech tygodni obiekty wojskowe nad kanałem Sueskim i to z dobrym wynikiem.

Tak jak i podczas dotychczasowych nalołów atak obecny skierowany był przede wszystkim przeciwko urządzeniom portowym Suez. Prócz tego zbombardowano skutecznie stanowiska artylerji przeciwlotniczej i obsługi reflektorów. Dalsze eskadry niemieckie zjawily się nad Kairem, gdzie zaatakowały lotnisko koło Ismaili na środku kanału Sueskiego.

Sukcesy myśliwców niemieckich.

Berlin, 4 sierpnia. Myśliwce niemieckie w czasie od 27 do 30 lipca w toku ataków

Nowe dowody agresywnych planów Sowietów.

Berlin, 4 sierpnia. Nowych dowodów agresywnych planów bolszewików dostarczyły zeznania, złożone przez szefa sztabu 229 dywizji strzelców, populi-kownika Gila, który w połowie lipca dostał się do niewoli niemieckiej.

Gil w roku 1935 został przydzielony do jednej z brygad pancernych jako szef sztabu, a stamtąd po trzech latach został przeniesiony w charakterze szefa sztabu do 19 dywizji kawalerji. Z początkiem roku 1941 otrzymał awans na inne wyższe stanowisko służbowe, przyczem głównym jego zadaniem było tworzenie nowych dywizji nad zachodnią granicą związku sowieckiego z za-

łożeniem dokonania ataku na Rzeszę niemiecką.

Następnie w maju Gil został szefem sztabu 229 dywizji strzelców, znajdującej się w Nadżniku na południowy zachód od Moskwy. Tworzenie tej dywizji w chwili przybycia Gila odbywało się już od dłuższego czasu. Dwa pułki strzelców nr. 785 i 804, należące do tej dywizji zostały zorganizowane jeszcze przed kilku miesiącami, najpóźniej do końca marca 1941 r. Według zeznań Gila w kołach oficerów sowieckich o-twarcie mówiono o tem, że od dłuższego czasu oczekuje się tylko na sygnał ataku.

Antywojenne nastroje w Stanach Zjednoczonych.

Posel republikański piętnuje podżeganie do wojny.

Nowy Jork, 4 sierpnia. Jak donosi „New York Journal American“ poseł republikański Stephen Day w przemówieniu, wygłoszonym przez radio, zaapelował do społeczeństwa Stanów Zjednoczonych, aby użyczyło mu swej pomocy do spowodowania kongresu w kierunku odebrania Rooseveltowi udzielonych mu w ramach ustawy bombardowej pełnomocnictw, ponieważ prezydent pełnomocnictwa te, nadane mu dla ratowania demokracji przeniósł także na „ociękałą krowa dyktaturę Stalina“.

Mowca określił obecność Hopkinsa w Moskwie i momenty obrony Waszyngtonu dla Sowietów jako fakty o światowej doniosłości.

Day zapytuje dalej, kto upoważnił Hopkinsa do jego podróży powietrznej do Moskwy i do udzielenia tam przyrzeczeń pomocy w ramach ustawy o pomocy dla Anglii. Mowca zarzucił Rooseveltowi przywłaszczenie sobie pełnomocnictw sprzecznych z prawem i konstytucją. Największe niebezpieczeństwo, jakie kryje w sobie pomoc północnej Ameryki wobec Sowietów polega na niekorzystnej reakcji Ameryki południowej. Kraje łacińskie Ameryki nie-nawidza komunizmu i są zdecydowanymi przeciwnikami Stalina.

W czasie przemówienia wygłoszonego na jednym z zebrań komitetu obywatelskiego „Ameryka przede wszystkim“ senator Ney wysunął szereg poważnych zarzutów przeciwko amerykańskiemu przemysłowi filmowemu, podkreślając, iż jedynie w ciągu ostatniego roku nakręcono przeszło 26 filmów, których wyłącznym celem jest podżeganie narodu amerykańskiego do wojny.

Senator Ney wyraził podejrzenie, iż rząd Stanów Zjednoczonych bierze czynny udział w produkcji tego rodzaju filmów agitacyjnych, a to przez przedstawicieli swoich znajdujących się w danych przedsiębiorstwach filmowych.

„Chicago Tribune“ w artykule wstępnym przestrzega kongres przed przyjęciem wniosków rządowego, w myśl którego wojska amerykańskie operować mogą poza półkulą zachodnią. Roosevelt, nie pytając się kongresu, zawarł już szereg układów, oraz za-jał nowe obszary. Jeżeli chodzi o układ z Islandią, to każdy chyba przyzna, iż krok ten został Islandczykom narzucony przez Anglików i Amerykanów. Kongres popelnia samobójstwo i niszczy dotychczasowy system rządzenia w Ameryce Północnej.

Założycie i kierownik wydziału „Przedewszystkiem Ameryka“ Douglas Stuart oświadczył w przemówieniu radiowym, iż naród amerykański tak, jak na początku wojny nadal zdecydowany jest nie brać udziału w wojnie. Propaganda prowojenna nie zrobiła żadnych postępów.

Znany znawca Hearst zwraca uwagę w artykule wstępnym w „New York Journal“, że wbrew powszechnym nastrojom mas społeczeństwa, minister marynarki Knox

516 okrętów zatonoło w służbie brytyjskiej.

Sztokholm, 4 sierpnia. Wysokość strat flot neutralnych w operacjach wojennych na morzu jest nieustannie fałszowana przez Londyn, a z obawy przed reakcją państw dotkniętych temi stratami, przedstawiana jako zupełnie nieznanca. Obecnie prasa szwedzka publikuje statystykę wysokości strat na morzu tych państw, przeciwstawiając ją nieprawdziwym danym angielskim.

Ze statystyki tej wynika, że w czerwcu br. zaginęło 20 neutralnych okrętów o łącznej pojemności 98.000 ton, a w lipcu 7 okrętów o pojemności 84.000 ton. Łączne straty flot neutralnych wynoszą od chwili wybuchu wojny 516 okrętów o ogólnej pojemności 2 miliony 345.763 ton. Sama tylko Szwecja straciła w tym czasie 139 okrętów o pojemności 495.345 ton.

Nie bardziej wyraźnie, jak powyższe cyfry — pisze na ten temat niemieckie Biuro Informacyjne — nie może stwierdzać wobec Anglii prawdziwości strat w okrętach flot neutralnych w wojnie handlowej, zainicjowanej właśnie przez Anglię. W czerwcu 260 neutralnych marynarzy poniosło śmierć, w lipcu zaś 51. Ogółem od chwili wybuchu wojny zginęło 3.359 marynarzy neutralnych.

zniszczonych zniszczyły 16 samochodów ciężarowych, jeden samochód osobowy i jeden brytyjski samochód-cysternę na terenie zachodniego Egiptu.

Jak podkreślają w Berlinie, te straty zadane Anglikom przez same tylko niemieckie maszyny myśliwskie, stanowią dalsze poważne zmniejszenie posiłków dla wojsk brytyjskich, zwłaszcza że jedyną linią kolejową Aleksandria — Marsa Matruh została na dużych odcinkach zupełnie zdemolowana.

Wymiana depeš pomiędzy kanclerzem Hitlerem i Mussolinim.

Berlin, 4 sierpnia. Kanclerz Hitler z okazji urodzin, przypadających w dniu wczorajszym, przesłał Mussolinemu serdeczną depešę gratulacyjną. Mussolini odpowiedział na tę depešę telegramem, utrzymanym również w serdecznym tonie.

Stany Zjedn. zmuszone do zamknięcia całego przemysłu jedwabniczego.

175.000 robotników na bruku. — Skutki odwetu japońskiego na zarządzenia Roosevelta o zaprzeczeniu majątków japońskich.

Waszyngton, 4 sierpnia. Wydział ustalający pierwszeństwo produkcji w amerykańskim przemyśle zbrojeniowym zarządził wstrzymanie przeróbki surowego jedwabiu z mocą obowiązującą od północy w piątek. Zarządzenie to zostało spowodowane japońskimi krokami odwetowymi przeciwko zdecydowanemu przez Roose-

velta zamrożeniu majątków japońskich. W praktyce jest równoznaczne z zamknięciem całego jedwabniczego przemysłu przerobczego w Stanach Zjednoczonych.

Zapasy jedwabiu w magazynach i fabrykach zostały zarekwirowane przez rząd na potrzeby marynarki i armji.

Ostrzeżenie japońskie pod adresem Roosevelta.

Tokio, 4 sierpnia. W komentarzu do decyzji Stanów Zjednoczonych wysłania pomocy Związkowi Sowieckim przez Ocean Spokojny, którą to decyzję zakomunikował w dniu 31 lipca zastępca koordynatora państwowego Davis, dziennik „Yomiuri Shimbun” pisze w artykule wstępnym co następuje:

Japonia, jako mocarstwo sygnatarne paktu trzech, nie może przyglądać się obojętnie, jak ocean Spokojny jest używany do tego rodzaju celów. Musimy bacznie śledzić rozwój wypadków w tej dziedzinie, ponieważ wykazuje one, że Stany Zjednoczone czynią wysiłki w kierunku przeciwności Rosji sowieckiej do obozu anglo-północnoamerykańskiego, a temsamem wygraną ich przeciwko Niemcom w Europie i Japonii na Dalekim Wschodzie.

Z kolei dziennik stawia przypuszczenie na

temat kontrataku Stanów Zjednoczonych wzajemian za udzieloną pomoc i pisze: „Nie może ulegać żadnej wątpliwości, że Stany Zjednoczone, które czynią wysiłki celem wzmożenia swych pozycji obronnych na Alasce i Aleutach — pragnęłyby otrzymać również ustępstwa natury wojskowej na Kamczatce”.

Stany Zjednoczone, podobnie jak i Związek Sowiecki, mogą na zewnątrz dementować przypuszczenia, jakoby prowadziły w tej sprawie jakieś rokowania w przeszłości, lub toczą je obecnie. Dziennik jednak dodaje głosem ostrzeżenia: „Naród japoński wie, że dla Japonii istnieje tylko jedna droga, celem sprostania tego rodzaju sytuacji, na wypadek gdyby takie rokowania miały w jakimkolwiek okresie wejść w stadium realizacji”.

Naczelny dowódca floty japońskiej w Sajgonie.

Tokio, 4 sierpnia. Naczelny dowódca floty japońskiej na wodach południowo-chińskich wiceadmirał Miimi przybył — jak donosi agencja Domei — na pokładzie swego statku admirałskiego w sobotę do Sajgonu.

Obejmuje on naczelne dowództwo nad flotą japońską na wodach francuskich Indochin. Również do zatoki Camrana wylądował w piątek eskadra floty japońskiej. Część oddziałów wojskowych japońskich, które wysadzone na ląd w Sajgonie odmaszerowała w sobotę przed południem z wiadomością o przeznaczeniu do jednego z miast w południowej stronie francuskich Indochin.

Japoński dyplomata o podróży po Z. S. R. R.

Tokio, 4 sierpnia. Dotychczasowy sekretarz ambasady japońskiej w Moskwie Samino po piętnastodniowej podróży ze stolicy bolszewickiej przybył w dniu 25 lipca do Mandżurii.

Na temat swoich wrażeń, odniesionych w czasie tej podróży, oświadczył on przedstawicielom prasy, że wszystkie pociągi w kierunku wschodnim przepełnione są uciekinierami. Wielu z tych uciekinierów mówiło, że chcieliby dojechać aż do Władywostoka. W dniu jego wyjazdu z Moskwy tamtejsze domy towarowe były zamknięte.

Zbombardowanie ważnych ośrodków komunikacyjnych i zbrojeniowych w Moskwie i okolicy.

Berlin, 4 sierpnia. W ciągu ostatnich dni lotnictwo niemieckie kilkakrotnie bombardowało z nadzwyczajnym skutkiem ważne ośrodki komunikacyjne i zbrojeniowe w Moskwie i okolicy. Z pośród zaatakowanych miejscowości chodzi tu przede wszystkim o węzeł kolejowy Orel, oraz o dzielnicę moskiewską położoną na północ od śródmieścia i na wschód od łuku rzeki Moskwy.

Orel leży na przecięciu się linii kolejowej Moskwa-Charków i Brjańsk-Jeles. Atak na Orel ma znaczenie o tyle, iż po dokonaniu już nalocie na węzeł kolejowy poniżej Brjańska, mniej więcej 180 km na zachód od Orła, zaatakowane dalsza ważna miejscowość na szlaku linii kolejowej północ-południe, która niezależnie od transportów wojskowych ma przede wszystkim niesłychanie ważne znaczenie dla transportów z centralnych rejonów przemysłowych Unii Sowieckiej, a przede wszystkim dla transportów węgla, żelaza i produktów rolniczych.

Atak na dzielnicę moskiewską położoną na północ od śródmieścia i na wschód od łuku rzeki Moskwy, zwrócony był przede wszystkim na dwa najznaczniejsze skupiska przemysłowe stolicy sowieckiej. Z ważnych fabryk, położonych w północnej części miasta, obejmujących przeważnie prze-

mysł lekki i silników, wymienić należy w rejonie dzierżyńskim i kominternowskim: fabrykę kompresorów „Boreg”, dwie huty mechaniczne, jedną fabrykę silników samochodowych, odlewnię żelaza „Stankolit”, dwie huty metali specjalnych, względnie stopów itd. Nie mniejsze znaczenie ma również dworzec sawiowski i rewski, a przede wszystkim leningradzki i jarosławski dworzec węzłowy stanowiący stację końcową kilku najważniejszych linii kolejowych. Dzielnicą znajdującą się na wschód od łuku rzeki Moskwy, obejmującą pod względem administracyjnym rejon proletarski i tagancki, znana jest z tego, iż znajdują się w niej huty przemysłu samochodowego, metalowego i chemicznego. Są tu położone ważne zakłady samochodowe „Stalin”, druga tego rodzaju po hucie w Gorkach fabryka tego rodzaju Unii Sowieckiej, gdzie produkują się pojazdy mechaniczne wszelkich typów.

Lotnictwo niemieckie zaatakowało w nocy na 3 sierpnia, przy bezchmurnym niebie, ponownie Moskwę. Wykorzystując dobrą widoczność bombardowano na północ od łuku rzeki Moskwy ważne pod względem wojennym zakłady, powodując wśród nich kilka większych pożarów. Poza tym zaobserwowano liczne dalsze pożary, szalejące na całym obszarze miejskim.

Dwa sowieckie pociągi pancerne zniszczone bombami.

Ciężkie straty bolszewickie w materiale wojennym. — Śmiałe wyczyny niemieckich samolotów bojowych.

Berlin, 4 sierpnia. Grupa niemieckich samolotów bojowych odkryła w dniu 31 lipca na odcinku frontowym pod Wjasmą kilka pociągów bolszewickich, pomiędzy którymi znajdowały się cztery pociągi pancerne i kilka pociągów towarowych. Śmiałym atakiem zniszczono celnymi bombami dwa pociągi pancerne. Pozostałe dwa uleciwiono wskutek zniszczenia pojedynczych wagonów.

W czasie tego samego nalotu niemieckie maszyny zbombardowały cennie jeden jadący pociąg transportowy oraz dwa pociągi towarowe, znajdujące się na bocznych torze. W czasie powrotnego lotu ostrzeliwały samoloty niemieckie z broni pokładowej zmotoryzowane kolumny bolszewickie, zadając im krwawe straty w ludziach i materiale wojennym.

Na środkowym odcinku frontu zniszczyła jedna z niemieckich baterii przeciwlotniczych w dniu 1 sierpnia w czasie, za którego kontratakowi sowieckie trzy ciężkie 50-tonowe czołgi bolszewickie. Ten śmiały wyczyn żołnierzy niemieckich spowodował załamanie się sowieckiego kontrataku.

Niemiecka broń pancerna w toku nieprzerwanego parcia na wschód na czołwach niemieckich wykazuje z każdym dniem coraz wyraźniej swą wyraźną przewagę nad sowiecką bronią pancerną. I tak pewien niemiecki korpus pancerny w cią-

gu pierwszych czterech tygodni kampanii przeciwko bolszewikom zniszczył 566 sowieckich bojowych wozów pancernych oraz zdemolował 233 armaty, 151 dział przeciwpancernych i 21 dział przeciwlotniczych, które usiłowały zaatakować niemieckie wozy pancerne zostały również u-nieszkodliwione.

Ponadto wymieniony korpus pancerny zdobył wiele broni piechoty i wielkie ilości sowieckiego sprzętu bojowego, a nadto wziął do niewoli tysiące jeńców.

W dniu 1 sierpnia próba bolszewików wywalczenia sobie odciszenia na środko-

Z kraju nieograniczonej fantazji.

Nowy Jork 4 sierpnia. Jak donosi „Associated Press” z Fort Monmouth w stanie New Jersey, armia Stanów Zjednoczonych zamierza tresować sokoły, celem wypuszczenia ich przeciwko nieprzyjacielskim strzelcom spadochronowym.

Sokoły te mają otrzymać specjalnie zakrzywione w kłach ostrza, przytwierdzone do piersi, które mają rozrywać spadochrony.

Niestety armia Stanów Zjednoczonych — jak w związku z tem zauważa niemieckie biuro informacyjne — przysłała dość późno na ten oryginalny pomysł. Sokolów uzbrojonych w tego rodzaju ostrza można było w swoim czasie z powodzeniem użyć w czasie lądowania mieszkańców Marsa.

wym odcinku frontu wobec silnego naciśku wojsk niemieckich, spaliła zupełnie na panewce. Atak, dokonany głównie przy użyciu czołgów sowieckich, został sparaliżowany przez wojska niemieckie już w zarodku. Po zaciętej walce wojska sowieckie zostały odparte. Na polu walki pozostało wiele zniszczonych czołgów oraz znaczna liczba poległych bolszewików.

Jeden z pułków niemieckich zniszczył w dniu 1 sierpnia na północnym odcinku frontu 19 czołgów sowieckich i to w czasie walki o przyczółek mostowy, niezwykle zaciebie atakowany przez bolszewików.

Pewna niemiecka straż przednia zaatakowała w dniu 1 sierpnia na Ukrainie niespodziewanie flankę sowiecką, niszcząc doszczętnie bolszewicką kolumnę marszową znajdującą się w odwrocie.

Wojska niemieckie zadaly w dniu 1 sierpnia wojskom sowieckim, cofającym się na Ukrainie, bardzo ciężkie krwawe straty. W jednej tylko małej miejscowości zdobytej przez pewien oddział niemiecki znalaziono przeszło tysiąc poległych bolszewików. Również liczba jeńców wziętych do niewoli w toku walk przy posuwaniu się naprzód stale wzrasta.

Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 3 sierpnia. Włoski komunikat wojenny z soboty brzmi następująco:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

W Afryce północnej na froncie Sollum i Tobruku nie było poważniejszych wydarzeń. Niemieckie samoloty bombardowały port w Tobruku i zbiorowiska samolotów na południe od Sidi el Barani. Ostatniej nocy angielskie samoloty dokonały nalotu na Benghasi, który nie pociągnął za sobą żadnych ofiar.

W Afryce wschodniej, w rejonie Gondaru, nieprzyjacielskie wojska zostały rozbite i wśród strat zmuszone do odwrotu. Nasza ziemna obrona zmusiła do odwrotu jeden nieprzyjacielski samolot, który usiłował zaatakować Gondar.

Nieprzyjacielskie samoloty zrzucały w nocy na 1 sierpnia na kilku miejscach zachodniego wybrzeża Sycylii i popołudniu 1 sierpnia na wyspę Campeduse kilka bomb. Niema ofiar ani szkód. Jeden z samolotów został zestrzelony.

Łódź podwodna, o której zatopieniu doniesiono we wczorajszym komunikacie sił zbrojnych, została naprzód zaatakowana i trafiona przez kierownika samolotu porucznika de Nunzio.

Rzym, 4 sierpnia. Włoski komunikat wojenny z niedzieli brzmi następująco:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych podaje do wiadomości:

Eskadry lotnicze bombardowały bazę morską Malte.

W Afryce północnej działalność artylerii na odcinku frontowym pod Tobruk. Nasze samoloty zrzucały na dworzec w Marsa Matruk wielką ilość bomb rozpryskowych i zapalających, powodując liczne pożary.

W Afryce wschodniej dzielne oddziały garnizonu Uokheft ponownie wykazały swą niesłabnącą zaciętość w walce z nieprzyjacielem. Silna jednostka tych wojsk składająca się przeważnie z oddziałów narodowych dokonała pod dowództwem podpułkownika Gonelli śmiałego wypadu — wdzierając się głęboko w pozycje nieprzyjaciela, oraz zadała mu poważne straty.

Na morzu Śródziemnym jeden z naszych samolotów celną torpedą trafił wieżową jednostkę nieprzyjacielską.

Anglia utraciła w lipcu 579 samolotów.

Rzym, 4 sierpnia. Według urzędowo ogłoszonych danych lotnictwo brytyjskie straciło w lipcu 579 samolotów, pomiędzy nimi 73 w Afryce północnej i na morzu Śródziemnym.

Angielska flota wojenna poniosła następujące straty: zatopiono jeden krążownik, 6 kontrtorpedowców, trzy łodzie podwodne, oraz 4 okręty pomocnicze; storpedowano 5 dalszych krążowników, a trafiono celnymi

bombami jeden lotniskowiec, dwa ciężkie krążowniki, dwa krążowniki oraz 5 kontrtorpedowców.

Angielska marynarka handlowa utraciła 459.988 ton tonażu. Dalsze 35.000 ton uszkodzono. Tak więc w ciągu pierwszych siedmiu miesięcy bieżącego roku straty brytyjskiej marynarki handlowej wynoszą 5.228.215 ton.

Znamienne odezwy wojsk sowieckich.

Sztokholm, 4 sierpnia. Odezwa wydana w piątek wieczór przez moskiewską służbę informacyjną, apeluje do żołnierzy sowieckich, aby nie dali się wprawić w panikę na widok nieprzyjacielskiej broni mechanicznej.

Żołnierze sowieccy powinni zachować zimną krew, nawet w chwili, gdy niemieckie wozy pancerne nadjeżdżają z wielkim hałasem, a samoloty niemieckie atakują z przerażającym warkotem. Widok ten nie powinien bynajmniej napawać ich obawą, że samoloty niemieckie są lepsze, niż sowieckie. Oficerowie ponoszą odpowiedzialność, aby duch wojska nie został wskutek tego zachwiany. Ostrzega się jednak ludność cywilną przed dawaniem wiary pogłoskom rozpowszechnianym w szerokiej kołach o niepokonalności armii niemieckiej i snuciu domysłów, że armia bolszewicka nie dorównuje armii niemieckiej, a linia Stalina nie da się utrzymać, podobnie, jak linia Maginota.

Już sam fakt, iż zachodzi konieczność ogłaszania tego rodzaju apeli dowodzi, iż nastroje wśród ludności Sowieckiej są bardzo pesymistyczne.

Władcy bolszewicy wydali w czwartek błagalne odezwy do ludności, apelujące do solidarności „w godzinie strasznego niebezpieczeństwa”, jaka nawiedziła państwo sowieckie i wzywające do walki z wszelkimi objawami defetyzmu i rozpacz.

Z Moskwy idą ponownie wezwania do „bezpokojnej walki ze zdrajcami, uciekinierami, szerczycielami paniki i dezertystami w naszym kraju”. Te nieustanne odezwy, poparte licznymi artykułami w dziennikach, stanowią nowy dowód, że rozkład na froncie sowieckim czyni niepowstrzymane postępy.

Urządowa deklaracja fińska na temat zerwania stosunków z Anglią

Helsinki, 4 sierpnia. W związku z odpowiedzią angielską na fakt zerwania przez Finlandię stosunków dyplomatycznych z Anglią, donoszą z miarodajnych źródeł fińskich pomiędzy innymi:

Rząd brytyjski opublikował swoją odpowiedź na propozycję rządu fińskiego z dnia 28 lipca w sprawie uregulowania stosunków obu krajów wcześniej, aniżeli odpowiedź tą drogą urzędowa została podana do wiadomości rządowi fińskiemu. Tem samym rząd brytyjski w postępowaniu swoim ujawnił pierwiastki agresywne.

Rząd fiński natomiast opublikował treść tej propozycji dopiero wtedy, gdy wiadomość o tem rozpowszechniona została przez radio angielskie i to w błędnej formie.

Jeżeli chodzi o rzeczową treść odpowiedzi angielskiej, to trzeba tu zauważyć co następuje: oświadczenie, które rząd brytyjski złożył w izbie lordów przez lorda Snella w dniu 22 lipca, zawiera pod względem rzeczowym dwa różne z sobą stanowiska. Z jednej strony podkreśla lord Snell, iż rząd brytyjski postanowił po troskliwym zastanowieniu się utrzymać nadal stosunki z Finlandją, z drugiej jednak strony oświadcza, iż postanowienie to może być z każdą chwilą zmienione. Oświadczenia tego nie można było w żadnym wypadku przyjąć jako stałą podstawę dla utrzymania trwałych regularnych stosunków. Rząd brytyjski uzasadnia rozszerzenie totalnej blokady na Finlandię tem, iż Niemcy używają kraju tego jako bazy dla swych operacji wojskowych.

W związku z tem trzeba jednak zauważyć, iż bezprawna blokada w rzeczywistości datuje się już od dnia 14 czerwca bieżącego roku, czyli z chwilą, kiedy działano wojenne pomiędzy Niemcami i Unją Sowiecką nie były jeszcze rozpoczęte, a już w żaden sposób nie mogły się tyczyć u granic fińskich. Począwszy od lipca 1940 roku, Anglia w różny sposób utrudniała ruch komunikacyjny do Petsamo, utrudniając temsamem zaopatrzenie się Finlandji w środki żywnościowe. To zarządzanie, które nieustannie zastraszano, doprowadziło wreszcie do totalnej blokady.

Jeżeli rząd brytyjski oświadcza, iż blokada nie zwraca się przeciwko narodowi fińskiemu, to trzeba stwierdzić, iż przedewszystkiem naród fiński cierpi wskutek tej blokady na brak środków żywnościowych i innych artykułów pierwszej potrzeby. W swej odpowiedzi tak samo, jak i w komunikatach ogłaszanych w związku z oświadczeniem rządu fińskiego z dnia 28 lipca pomija rząd brytyjski w zupełności główny zarzut Finlandji, iż właśnie Anglia zawarła przymierze wojskowe z Anglią przeciwko Finlandji, zobowiązując się do wspierania go wszelkimi środkami.

Dowodem wniosku, który na podstawie takiego stanu faktycznego wyciągnąć trzeba,

Złożenie wienca na trumnie Hindenburga w imieniu kancl. Hitlera.

Berlin, 4 sierpnia. W dniu 2 sierpnia, jako w rocznicę zgonu byłego prezydenta Rzeczypospolitej, kanclerz polski von Hindenburg, w imieniu kanclerza Hitlera oraz naczelnego wodza niemieckich sił zbrojnych, dokonano w uroczysty sposób złożenia wienca na trumnie zmarłego marszałka polnego w krypcie państwowego mauzoleum w Tannenbergu.

Straż honorową przy mauzoleum pełniła z tej okazji wzmocniona warta oficerska.

Powołanie 10 pułków rezerwowych na Filipinach.

Manila, 4 sierpnia. Według doniesienia United Press, prezydent Quezon powołał pod broń 10 filipińskich pułków rezerwowych, liczących ogółem 15.000 żołnierzy.

Wojska te mają być wcielone do stworzonej niedawno przez Roosevelta amerykańskiej armji Dalekiego Wschodu. Jak donosi w dalszym ciągu agencja United Press, powołanie tych pułków nastąpiło na żądanie naczelnego dowódcy armji Dalekiego Wschodu generała Mac Arthura.

Baza Stanów Zjednoczonych w Władywostoku.

Sztokholm, 4 sierpnia. Jak donosi z Londynu „Socialdemokraten”, wyrazić się miał jeden z prelegentów radiowych w Stanach Zjednoczonych, iż Hopkins pertraktuje nie w sprawie pomocy amerykańskiej dla Sowieków, lecz wykorzystuje swój pobyt w Moskwie w tym celu, by żądać odstąpienia na terenie sowieckim baz morskich i lotniczych dla Stanów Zjednoczonych. Przypuszcza się ogólnie, iż chodzi tu przede wszystkim o Władywostok.

Angielska służba informacyjna o sytuacji bolszewików.

Sztokholm, 4 sierpnia. W przeciwnieństwie do swych zwyczajnych doniesień o bitwie na wschodzie, podała angielska służba informacyjna w sobotę niezwykle pesymistyczny obraz sytuacji bolszewików.

Agencja ta oświadcza, że istnieją oznaki, pozwalające wnioskować, że bolszewicy muszą walczyć z trudnościami w zakresie dostarczania benzyny do miejsc zapotrzebowania. „Times” pisze, że nie ulega żadnej wątpliwości, iż sieć kolejowa związku sowieckiego „lekkko” ucierpiała na skutek ataków lotnictwa niemieckiego.

ba, jest artykuł zamieszczony w dniu 30 lipca w „Daily Herald”, w którym oświadczono, iż poselstwo brytyjskie w Helsinkach służyło jako nadzwyczaj użyteczna stacja obserwacyjna oraz źródło informacyjne, które należy utrzymać możliwie jak najdłużej.

* * *

Rząd angielski już przed kilku tygodniami zachowywał się w ten sposób, aby mógł w każdej chwili zerwać stosunki z Finlandją — pisze dziennik fiński „Karjala” na marginesie zerwania stosunków dyplomatycznych z Anglią.

Z chwilą, kiedy Anglia zawarła sojusz z Rosją sowiecką i poczęła udzielać pomo-

Premjera opery „Madame Butterfly”.

Kraków, 4 sierpnia. Kłopotliwa Impreza Opery wchodzącej pod dyktando Stanisława Drabika wystawia w bieżącym miesiącu oddawaną zapowiadaną premierę przepięknej opery Pucciniego w II aktach „Madame Butterfly” w rewelacyjnej obsadzie.

Udział biorą najznakomitsi artyści operowi z primadonną Heleną Lipowską, Zofią Halińską, Stanis-

cy wrogowi Finlandji, nasz kraj nie miał żadnego powodu do kontynuowania tego rodzaju stanu rzeczy. Z tą chwilą Finlandja uzyskała zupełnie przekonywujące powody do zerwania stosunków dyplomatycznych. Dziennik podkreśla zupełną bezpodstawną angielskiej blokady, która rozpoczęła się jeszcze przed szeregiem mie-

sięcy. Dziennik fiński „Socialdemokraten” na ten sam temat stwierdza, że poselstwo angielskie w Sztokholmie w złożonym przez siebie oświadczeniu zaznaczyło, iż jedynie „przyjaźń wobec Finlandji” była powodem dla którego Anglia już wcześniej nie zerwała swych stosunków z tym krajem. Temu oświadczeniu przeciwstawił dziennik zupełnie innego rodzaju tezę, wysuniętą przez „Daily Herald”, który otwarcie przyznał, że poselstwo angielskie w Helsinkach stanowi niezmiernie wygodną placówkę obserwacyjną i źródło informacyjne, i że z tego powodu Anglia utrzymywała możliwie najdłużej tego rodzaju placówkę.

wem Drabikiem, Zenonem Dolnickim i Karolem Urbanowiczem na czele. W mniejszych rolach wystąpią: Marja Feherpataky, Czesław Kozak i Jerzy Lipka. Dyryguje znany kapelmistrz Stefan Baronski. W przedstawienniu weźmie udział znakomita orkiestra kameralna, part fortepianową odtworzy świetna pianistka krakowska Halina Ekiertówna.

Nieludzki postępek automobilisty

Kraków, 4 sierpnia. W niedzielę wieczorem liczni przechodnie byli świadkami makabrycznego wypadku, który udowodnił do jakiego stopnia posunął się brak poczucia ludzkości u niektórych osobników.

U zbiegu ulic Kościuszki i Lelewela dostała się pod koła samochodu Elżbieta N., lat 27, zam. przy ul. Senatorskiej 15. Pomimo rozpaczliwych krzyków nieszczęśliwej ofiary, wleczono ją zezepioną na dźwazę aż do ul. Łowickiej, gdzie — leżąc się widocznie z małym ruchem, a tem samem możliwością uniknięcia odpowiedzialności, odepchano nieszczęśliwą i pozostawiono na bruku, poczem samochód pomknął dalej.

Jednak policja puściła się w pogoń za uciekającym samochodem, a jego kierowca będzie odpowiadał za swój nieludzki czyn. Lekarz Pogotowia zezwany na miejsce wypadku stwierdził, iż ofiara strasznego wypadku urwanie pre-

wej nogi w kolanie, oraz szereg obrażeń, poczem przewieziono ją do szpitala św. Łazarza.

Katastrofa motocyklowa.

(p) Kraków, 4 sierpnia. W sobotę wieczorem, na moście a wylotu ul. Starowiśniej, zdarzył się znów wypadek, w wyniku którego troje ludzi poniosło ciężkie obrażenia.

Motocykl, prowadzony przez Filipa Szwenka, lat 34, zam. przy ul. Grodzkiej 62, wjechał pomiędzy dwa tramwaje. Zawezwany na miejsce katastrofy lekarz Pogotowia Rat. stwierdził złamanie prawej nogi i lewej ręki u kierowcy, oraz szereg ran ciętych.

Dwaj jego koledzy, jadący w przyczepce, a to Szulak Józef, lat 48 i Chyla Stefan, lat 49, zostali również kontuzjowani. Po opatrzeniu wszyscy trzej zostali przewiezieni do szpitala św. Łazarza.

KRONIKA

Obowiązek zgłoszenia się przedstawicieli handlowych czynnych w Generalnem Gubernatorstwie.

Kraków, 4 sierpnia. Izby Przemysłowo-Handlowe zwróciły się ponownie do wszystkich czynnych w Generalnem Gubernatorstwie przedstawicieli firm zagranicznych (również niemieckich) do pisemnego zgłoszenia się — o ile dotąd tego nie uskuteczniili — w Urzędzie dla Handlu Zagranicznego Generalnego Gubernatorstwa, Kraków, ulica Sereno-Fenna Nr. 3.

Zwraca się przytem uwagę, iż również ustanowienie pomocniczych przedstawicieli (sub-agentów) dokonane może być tylko za zezwoleniem Urzędu dla Handlu Zagranicznego. Co do tych ostatnich należy podać Urzędowi dokładne dane, najlepiej w formie życiorysu.

Złodzieje grasują po ogródkach działkowych.

Kraków, 4 sierpnia. Z wielu stron dochodzą do nas narzekania właścicieli ogródków działkowych na plagę złodziei, grasujących po ogródkach.

Złodzieje przychodzą nocami i zabierają wszystko, co znajduje się na polach, nie licząc się nawet z tem, że część zbiorów jeszcze nie dojrzała. Często nie zadawalają się wyzuci z wszelkich uczuć ludzkich bandyci zabieraniem zbiorów, ale także niszczeniem wszelkich urządzeń, jakie tylko zastaną na polach.

Jeśli się zważy, że właścicielami ogródków działkowych są przeważnie przedstawiciele najuboższych sfer ludności, którzy na polach z ogródków działkowych budowali nadzieje na łatwiejsze przetrwanie zimy, to będzie można pojąć rozpacz tych osób po utracie całości zbiorów.

Należy zaapelować do organów bezpieczeństwa, aby plagę złodziejstwa i bandytyzmu, kwitującą na ogródkach działkowych, wyplili przy pomocy najrygorystyczniejszych metod i środków. Człowiek, który zabiera ubogim właścicielom ogródków działkowych ich plony zasługuje na najsurowszą karę, jest prosto szkodnikiem narodowym, niegodnym należenia do kulturalnego społeczeństwa.

(Jo) ADRESY APTEK DYŻURUJĄCYCH dzisiejszej nocy w Krakowie: Mikołajska 4, tel. 110-42; Stradom 6, tel. 121-35; Aleja 29 Listopada 17, tel. 139-21; Adolf Hitler Plac 13, tel. 131-72; Karmelicka 23, tel. 106-62; Starowiślna 77, tel. 160-92; Długa 60, tel. 147-38; Kościuszki 18, tel. 135-45; Rakowicka 12, tel. 114-08; Kalwaryjska 27, tel. 147-06.

STAN WODY w dniu 3 bm. wynosił: na Wiśle pod Krakowem 312, w Płaszowie 311, w Zawichocie 410, na Dunajcu w Nowym Sączu 124, na Sanie w Przemyśle 228. Stan wody w dniu 4 bm. wynosił: na Wiśle w Krakowie 300, w Zawichocie 412, na Dunajcu w Nowym Sączu 107, na Sanie w Przemyśle 262.

(Jo) OSTROŻNIE ZE ZWIERZĘTAMI! Przy ul. Gumńskiej 24, 6-letni chłopak Malinowski Eugeniusz został kopnięty przez konia. Lekarz Pogotowia Rat. stwierdził rany tłuczone głowy, oraz złamanie kości

Sylwetki artystów

Julja Ilnicka.

Kraków, 4 sierpnia. Wielkie wyróżnienie artystki śpiewającej doprowadziło do wytworzenia się specjalnego typu śpiewaków — śpiewaczek radiowych, gdyż, jak wiadomo, mikrofon stawia specjalne wymagania, którym nie każdy głos może sprostać, aczkolwiek skądinąd posiada wszelkie walory.

Do rzędu wybitnych śpiewaczek estradowo-radiowych należy p. Julja Ilnicka, która przed kilkoma dniami wystąpiła na estradzie w Domu Plastyków. Studja śpiewacze rozpoczęła ona u prof. Warmutha, a następnie przez 11 lat pracowała w rozgłośniach radiowych, biorąc również udział w szeregu koncertów estradowych w Krakowie, w uzdrowiskach małopolskich i na prowincji, gdzie zdobyła sobie duże uznanie i wielką popularność.

Specjalnością Ilnickiej są pieśni koloratury, operetki, a przede wszystkim słuchowiska radiowe. Brała ona udział w znacznej liczbie koncertów dla młodzieży szkolnej, organizowanych przez Ministerstwo W. R. i O. P., propagując muzykę w kołach młodzieży szkolnej.

W ciągu swej działalności Ilnicka zdobyła sobie bardzo pochlebne głosy krytyki fachowej, a znaney podkreślali dużą radijoność jej głosu. Spodziewać się należy, że p. Ilnicka, posiadając duże grono swych zwolenników, jeszcze nieraz da się posłyszeć w salach koncertowych.

Z sali koncertowej.

J. Rodelli — Gaweł.

(d) Kraków, 4 sierpnia.

W cyklu koncertów, organizowanych w sali koncertowej Domu Plastyków znalazł się również koncert sopranistki Jadwigi Rodelli, urządzony w sobotę 2 bm. Przy akompaniamencie znanego i cenionego muzykologa krakowskiego prof. B. Walick-Walowskiego, Jadwiga Rodelli odśpiewała kilka pieśni i arii operowych i operetkowych.

O ambicjach i zamiłowaniu artystki dobrze świadczy fakt, że nie ogranicza się ona do lirycznych pieśni, ale próbuje swych sił również w trudniejszych partjach operowych, niemniej jednak nie będziemy zbyt dalecy prawdy, jeśli stwierdzimy, że jej walory kwalifikują ją raczej ku operetce i estradowym występom w lepszych utworach, niż ku muzyce operowej. P. Rodelli ma miły, dźwięczny głos, który szczególnie miło oddaje własne sentymentalno-liryczne nastroje pieśni, podkreślając swoją specyficzną barwą emocjonalne akcenty kompozycji. Na specjalne wyróżnienie zasługuje aria z operetki Lehara „Gejzce” oraz dwie pieśni Nowowiejskiego. Nie sposób nie podkreślić również doskonałego akompaniamentu prof. B. Walick-Walowskiego, który z niezwykłą rutyną i umiejętnością prowadził śpiewaczkę przez cały czas koncertu. Występ p. Rodelli spotkał się z zasłużonym zupełnie aplauzem publiczności.

Całość koncertu uzupełnił p. Gaweł. Wirtuoz w grze na harmonijce ustnej i na pianie. Odegrał on szereg lepszych utworów, z których na wyróżnienie zasługują serenada Toselli'ego oraz imitacja polca, odegrane na harmonijce, jak również „miserere” z opery „Trubadur”, odegrane na pianie. Ciekawą próbą był odegrany na harmonijce przy akompaniamencie prof. B. Walick-Walowskiego marsz „Alle Turca” Mozarta, który udowodnił, że także klasyczny program nadaje się do opracowania na tym popularnym instrumencie. Pięknie wypadł duet p. Rodelli z p. Gawelem przy akompaniamencie prof. B. Walick-Walowskiego „Cantat Indien” z filmu Rose Marie. Cała trójka artystów zbierała zasłużone objawy uznania od licznie zebranej publiczności. Poza tem p. Gaweł odegrał ze swym uczniem p. Gądkiem duet na harmonijkach.

Pożegnanie Krystyny Ankiewicz-Szykowskiej.

(d) Kraków, 4 sierpnia.

Znana i ceniona w całym społeczeństwie polskim artystka krakowska Krystyna Ankiewicz-Szykowska wystąpiła w niedzielę na koncercie pożegnalnym przed swym wyjazdem na stały pobyt zagranicą. Koncert odbywał się na sali Starego Teatru tużny publiczności, które wypełniły salę po brzegi. Krystyna Ankiewicz dała na koncercie próbkę swych wielostronnych umiejętności i talentu dramatycznego.

Wspaniale wypadła jej deklaracja wiersza J. A. Galskiego o rzadko spotykanej ekspresji, jak również piosenki, śpiewane przy akompaniamencie zespołu jazzowego z dużą dozą temperamentu i wyczucia specyficznego charakteru kompozycji. Na wyróżnienie zasługują cięta piosenka „Ozy miłość jest grzechem”. Ostatni przed wyjazdem występ p. Krystyny Ankiewicz spotkał się z żywiołowym entuzjazmem publiczności, która żalowała, że tak świetna siła ubywa z szeregu artystów krakowskich.

Tem występ p. Krystyny Ankiewicz był orkiestra jazzowa pod batutą p. Emila Filipowicza. Doskonale ten zespół odegrał szereg utworów tanecznych i melodyj filmowych, imponując świetnie graniem i rytmem. Szczególnie pięknie wypadły „Opowieści z lasu Wiedenskiego” Jana Straussa, tangi „Bolero”, a charakterystyczną próbą wielkiej możliwości zespołu było odegranie II rapsodu Liszta, w której świetna ta orkiestra potrafiła wydobyc oazy zraz kompozycji.

Pianista zespół p. Marjar Radzik wystąpił poza tem w kilku punktach, przy wtórze gitarzysty, jazzbandzisty i kontrabas, demonstrując obok doskonałej techniki pianistycznej także i świetne poczucie rytmu. Poza tem w koncercie wziął udział p. Jan Kawrusiewicz, który odegrał niezwykle popularne i lubiane pieśni bawarskie na gitarze oraz na vibrafonie z niezwykłym wyczuciem „Poemat” Fibicha oraz „Wesela małej lalki” Boulietiego.

Całość koncertu stała na bardzo wysokim poziomie i odpowiadała zainteresowaniom publiczności, estetykoniowej za klasą muzyką, w wykonaniu pierwszorzędnych sił, oraz przy odpowiednim zaszewieniu programu, nzwzględniającego aktualne zainteresowanie. P. Krystyna Ankiewicz-Szykowskiej i jej współpracownikom należy się z tego względu specjalne słowa uznania.

W. Dzieduszycki — A. Lenczowski.

W przepięknych doborów publiczności salach kawiarni „Pani” odbył się w niedzielę w południe koncert popularnego śpiewaka krakowskiego Włodzisława Dzieduszyckiego, przy akompaniamencie prof. Adama Lenczowskiego.

Dzieduszycki, który zdobył sobie opinie ulubieniec Krakowa, odśpiewał szereg pieśni wesołych i pięknych repertuaru, między innymi „Czy ty jesteś ta, o której śnił” układu A. Bzewskiego do słów B. Bronki. Obydwa artyści zostali nagrodzeni owacyjnymi oklaskami a poziom całego koncertu był potwierdzeniem ich wysokiej klasy. W przerwach wystąpił prof. Adam Lenczowski ze swymi wspaniałymi parafrazami muzycznymi.

2 TYG. ARESZTU ZA „ODMŁODZENIE” KONIA. Przed Sądem krakowskim stanął Ignacy Jurkowski, oskarżony o przemocenie dowodu tożsamości konia oraz użyciu tego dowodu jako autentycznego przy sprzedaży konia. Sąd rozpatrywał sprawę, oskarżając go na 2 tyg. aresztu i pokrycie kosztów postępowania sądowego.

